

Даниял кітабы - Жүз тоғызыншы

Пайғамбарлықтың үштік қолданылуын ашу: Аян кітабының тоғызыншы тарауының пайғамбарлық маңызы және қазіргі реформаторлық қозғалыс

Jeff Pippenger
2024-03-01

Аян кітабының тоғызыншы тарауының бірінші жартысы бесінші кернейді, яғни бірінші қасіретті, айқындайды, ал тараудың екінші жартысы алтыншы кернейді, яғни екінші қасіретті, айқындайды. Екі керней де 1843 және 1850 жылдардағы пионерлік кестелерде көрнекі түрде бейнеленген. Даниел кітабының он бірінші тарауының соңғы алты аяты 1989 жылы, уақыттың соңында, Кеңес Одағының күйреуімен ашылған кезде, жүз қырық төрт мыңдықтың реформалық қозғалысы басталды.

1989 жылы мойындалған ақиқаттардың қатарында Киелі кітап тарихындағы ұлы реформаторлық қозғалыстар және олардың барлығының өзара параллель екендігі болды. Барлық пайғамбарлар, демек, қасиетті реформаторлық қозғалыстарды қоса алғанда, әрбір қасиетті тарих үшінші періштенің құдіретті қозғалысы болып табылатын жүз қырық төрт мыңның ақырғы ұлы реформаторлық қозғалысын бейнелейді. Мөрлеу үдерісі басталғанда, кейінгі жаңбырдың себілуі де басталады. 1989 жылы реформаторлық қозғалыстардың ашылуы, соның артынан 1992 жылы Даниялдың он бірінші тарауының соңғы алты аятының ашылуы, әрдайым жаңа әрі қазіргі ақиқат ашылған кезде болатындай, қарсылық ахуалын туғызды.

Даниялдың он бірінші тарауының соңғы алты аятының ақиқатына қарсы тұру барысында, Иеміз екі куәгердің негізінде бекітілгендей, пұтқа табынушы Римнің пайғамбарлық тарихы папалық Римнің пайғамбарлық тарихымен ұштаса отырып, қазіргі Римнің пайғамбарлық тарихын айқындайтыны туралы ақиқатты ашып берді. Пайғамбарлықтың үштік қолданылу қағидасы мойындалды, содан кейін қателікке қарсы қорғану және ақиқатты айқындап, бекіту үшін қолданылды. Әрбір реформалық желінің өзге реформалық желілерге параллель келетіні туралы қағидалар және пайғамбарлықтың үштік қолданылуымен байланысты қағидалар Миллериттер тарихында белгіленіп, қолданылып, жарияланған қағидалар арқылы алдын ала бейнеленгендей, үшінші періштенің қозғалысында орнықтырылған қағидалардың іргетасына айналды.

Пайғамбарлықтың үштік қолданылуы, әдеттегі қағида ретінде, жүз қырық төрт мыңның қозғалысы үшін ашылып берілді, өйткені олар — кейінгі жаңбырдың қозғалысы, ал үшінші қайғының Исламы — кейінгі жаңбырдың хабары. Пайғамбарлықтың үштік қолданылуы қағидасы тарихта үшінші қайғының Исламы 2001 жылғы 11 қыркүйекте келгеннен әлдеқайда бұрын Яһуда руының Арыстаны тарапынан айқындалған еді, өйткені Ол Өз халқын Еремияның ежелгі соқпақтарына қайтарған кезде, соңғы күндердегі халқы үшінші қайғының келуімен бейнеленген хабарды оңай танып білсін деп қалады.

Аян кітабының тоғызыншы тарауында баяндалған бесінші және алтыншы кернейлер жөніндегі ізашарлық түсінік тарихпен ең нық әрі ең айқын түрде расталған Аян кітабындағы үзінді деп ұғынылды. Урия Смит Аян кітабының тоғызыншы тарауына қатысты өз баяндауын тарихшы Киттің сөздерін қолдана отырып, дәл осы ойды көрсету арқылы бастайды.

«Осы кернейдің түсіндірмесі үшін біз тағы да мырза Киттің жазбаларына жүгінеміз. Бұл жазушы орынды түрде былай дейді: “Аянның қандай да бір өзге бөлігіне қарағанда, бесінші және алтыншы кернейлерді, немесе бірінші және екінші қасіреттерді, сарациндер мен түріктерге қатысты қолдану жөнінде түсіндірушілер арасында соншалықты біркелкі келісім өте сирек кездеседі. Бұл соншалықты айқын болғандықтан, оны қате түсіну мүмкін деуге әрең болады. Олардың әрқайсысын белгілеуге арналған бір-екі аяттың орнына, Аян кітабының тоғызыншы тарауы тұтастай, тең бөліктерге бөлініп, екеуінің де сипаттамасымен қамтылған». Урайя Смит, *Daniel and Revelation*, 495.

Бірінші және екінші қасіреттердің тараулық бөлінісі Мұхаммед арқылы бейнеленген бірінші қасіреттің тарихын бөліп көрсетеді. Географиялық тұрғыдан ол тарихшы Александр Кит «сарациндер» деп атайтын жерде орналасқан, ал біз бүгін оны Арабия деп атар едік. Осман I арқылы бейнеленген екінші қасіреттің тарихы географиялық тұрғыдан Түркияда орналасқан, оны тарихшы түріктер деп айқындайды. Бірінші қасіреттің тарихы Ислам мен Мұхаммедтің туған жері — Арабияда орын алып, сонда жүзеге асты. Екінші қасіреттің тарихы Осман империясының туған жері — Түркияда орын алып, сонда жүзеге асты.

Бірінші қасіреттің тарихы бір-бірімен өзара ортақ одағы тек Ислам діні болған тәуелсіз жауынгерлердің Римге қарсы бағытталған соғысын айқындайды. Екінші қасіреттің тарихы Римге қарсы ұйымдасқан дін мен мемлекеттік билік арқылы жүргізілген, халифат деп аталатын соғысты айқындайды. Қай жағдайда да — Мұхаммедпен бейнеленген тарихтағы Римге қарсы тәуелсіз соғыс болсын, не Османмен, немесе Осман империясымен бейнеленген ұйымдасқан соғыс болсын — соғыс жүргізу тәсілі кенеттен әрі күтпеген жерден шабуыл жасау еді. Бұл сол заманның әскери салтына сай барлық сарбаздарды бір түсті киімге киіндіріп, содан кейін оларды сапқа тұрғызып, оқ астына қарай ілгері бастыру арқылы жүргізілетін соғыс емес еді. “Assassin” сөзі Исламның кенеттен әрі күтпеген жерден соққы беру соғыс тәсіліне негізделген, және ол әдетте шабуыл жасаушының өзінің де өлімімен аяқталатын.

«Assassin» сөзі арабтың «hashshashin» деген сөзінен шыққан, ал ол «hashish» сөзінен туындаған, оның мағынасы «гашиш» немесе «каннабис». Бұл атау бастапқыда орта ғасырлар кезеңінде Таяу Шығыстағы Низари исмаилит мұсылмандарының құпия және фанаттық тобына қатысты қолданылған. Бұл топтың мүшелері өз мақсаттарына жету үшін саяси қастандықтарды қоса алғанда, дәстүрден тыс әрі көбіне зорлықшыл әдістерімен танымал болған. Айтылуынша, олар кейде өз миссияларына дайындалу үшін гашиш тұтынған, осының нәтижесінде Батыс әлемінде «hashshashin» немесе «assassins» атауы қолданысқа енген. Ассасиндер орта ғасырлар дәуірінде, негізінен Парсыда және Сирияда,

белсенді әрекет еткен, әрі сол кезеңдегі әртүрлі саяси қақтығыстар мен қастандықтарда елеулі рөл атқарған. Ақырында «assassin» термині еуропалық тілдерге еніп, онда саяси немесе нысаналы кісі өлтіруді жүзеге асыратын адамдарға неғұрлым кең мағынада қолданылатын болды.

Соғыстың бұл түрі — үш қасіреттің маңызды пайғамбарлық сипаты, өйткені Исламның пайғамбарлық рөлі — соғыс туғызу. Нышан ретінде Ислам тұтастай соғыспен байланысты, ал Аян кітабының тоғызыншы тарауында бірінші және екінші қасіреттердегі Ислам олардың соғысының көрінісі болып табылады. Олардың соғысы Аян кітабында сынақ мерзімі жабылғандың дәл алдында халықтарды қаһарландырған әрекет ретінде айқындалған.

Сонда халықтар қаһарланды, бірақ Сенің қаһарың келді, әрі өлілердің сотталатын уақыты жетті; сондай-ақ Сенің құлдарың пайғамбарларға, әулиелерге және Сенің атыңнан қорқатындарға — кішілер мен ұлыларға — сыйынды беруіңнің, әрі жерді бүлдірушілерді жоюыңның уақыты келді. Аян 11:18.

Құдайдың қаһары келердің дәл алдында «халықтар» «ашуланады», ал Аян кітабында бейнеленген Құдайдың қаһары — адамның сынақ мерзімі жабылған кезде келетін соңғы жеті пәле. Бұл аятта үш межелік белгі бар: халықтардың ашулануы, Құдайдың қаһары және өлілерді соттайтын уақыт. Мұнда аталып отырған өлілердің соты — мыңжылдық кезеңде болатын зұлым өлілердің соты, ал 1844 жылдың 22 қазанында басталған өлілерге қатысты тергеуші сот емес. Уайт ханым бұл аяттағы үш межелік белгінің бір-бірінен айқын дара екенін және аятта берілген ретпен жүзеге асатынын анық көрсетеді.

«Мен халықтардың қаһарын, Құдайдың ашуын және өлілерді соттайтын уақыттың бір-бірінен бөлек әрі айқын екендігін, олардың бірінің соңынан бірі келетіндігін көрдім; сондай-ақ Михаилдің әлі орнынан тұрмағанын және бұрын-соңды болмаған қасірет уақытының әлі басталмағанын да көрдім. Халықтар қазір қаһарланып жатыр, бірақ біздің Ұлы Діни қызметкеріміз киелі орында Өз ісін аяқтаған кезде, Ол орнынан тұрып, кек алу киімдерін киеді, содан кейін соңғы жеті пәле төгіледі.

«Мен төрт періштенің төрт желді Иса қасиетті орында Өз ісін аяқтағанға дейін ұстап тұратынын, ал содан кейін соңғы жеті індеттің келетінін көрдім». Early Writings, 36.

Киелі кітаптың соңғы кітабындағы исламның рөлі — халықтарды қаһарландыру, әрі олар мұны соғыс арқылы жүзеге асырады. Киелі кітаптың алғашқы кітабындағы исламның рөлі — дүниедегі әр адамның қолын, Исмаил ретінде бейнеленген исламға қарсы, біріктіру.

Жаратқан Иенің періштесі оған былай деді: «Міне, сен жүкті болып, ұл табасың, оның атын Ысмайыл қоясың; өйткені Жаратқан Ие сенің қайғы-қасіретіңді естіді. Ол тағы тағы адам болады; оның қолы әркімге қарсы, әрі әркімнің қолы оған қарсы болады; және ол барлық бауырларының көз алдында тұратын болады». Жаратылыс 16:11, 12.

«Қол» сөзі, рәміз ретінде, Киелі кітаптағы барлық рәміздер сияқты, қолданылған мәнмәтініне қарай бірден артық мағынаға ие болуы мүмкін. Киелі кітап пайғамбарлығындағы рәміз ретінде «қол», ең алдымен, соғыстың рәмізі болып табылады.

«Жабайы адам» деп аударылған еврей сөзі — жабайы араб есегін білдіретін сөз; мұның бірнеше маңызды пайғамбарлық ишаралары бар, олардың бірі — араб есегі жылқы сияқты жануарлардың Equidae тұқымдасына жататыны. Аян кітабының тоғызыншы тарауында, сондай-ақ Абақұқтың екі қасиетті кестесінің екеуінде де (1843 және 1850 жылдардағы пионерлік кестелерде), үш қасіреттің Ислам арқылы бейнеленген соғысының рәмізі ретінде жылқы қолданылады. Жаратылыс кітабында және Аян кітабында бейнеленген Ислам туралы алғашқы және соңғы еске алу Исламды Equidae тұқымдасының рәмізімен (есек немесе жылқы) сәйкестендіреді, әрі екеуі де Исламның рөлі «әрбір адамға» (ұлттарға) соғыс әкелу екенін ерекше атап көрсетеді.

Аян кітабының ТОҒЫЗЫНШЫ тарауының ОН БІРІНШІ аятында исламның сипаты айқындалады, өйткені пайғамбарлық мағынада сипат есім арқылы бейнеленеді. Исламның үстінен билік жүргізетін патшаға берілген есім Жаратылыс кітабындағы ислам туралы алғашқы сілтемені көрсетеді; онда Ысмайылдың сипаты немесе рухы «барлық бауырларының көз алдында тұратын болады» деп жазылған. Бүкіл исламның үстінен билік жүргізетін патша — «әркімге қарсы» қолы көтерілген Ысмайылдың рухы (олардың патшасы).

Олардың үстінен патша болып, тұңғықтың періштесі тұрды; оның есімі еврей тілінде — Абаддон, ал грек тілінде оның аты Аполлион. Аян 9:11.

Ескі Өсиетте — еврей тілімен бейнеленгенде, не Жаңа Өсиетте — грек тілімен бейнеленгенде, ислам дінін ұстанушылардың үстінен билік жүргізетін сипат не Абаддон, не Аполлион деп айқындалады; бұл атаулардың екеуі де «өлім мен жойылу» дегенді білдіреді. Өлім мен жойылу — исламның сипаты; ол Ескі не Жаңа Өсиетте қалай бейнеленсе де, солай. Исламның әрбір жақтаушысының ішінде билік ететін рухтың, есек не ат нышанымен байланыстағы айрықша сипаттары — исламға қатысты алғашқы да, соңғы да сілтемелердің екеуінің де құрамдас бөліктері. Осы екі пайғамбарлық белгіде Альфа мен Омеганың мөрі бар. Уайт қарындас жүз қырық төрт мыңды өмірге келтіретін хабарды үшінші періштенің күдіретті әскері ретінде айқындағанда, ол былай дейді:

«Періштелер төрт желді ұстап тұр; олар босанып шығып, бүкіл жер бетімен лап қоярға ұмтылған, жолында қирау мен өлім алып жүретін долы ат ретінде бейнеленген.

«Мәңгілік дүниенің дәл табалдырығында тұрып, біз ұйықтап жатпақпыз ба? Енжар, суық әрі өлі күйде болмақпыз ба? О, шіркеулерімізде Құдайдың Өз халқына үрлеген Рухы мен тынысы болса ғой, сонда олар аяқтарына тұрып, тірілер еді. Біз жолдың тар, ал қақпаның қысаң екенін көруіміз керек. Бірақ сол қысаң қақпадан өткенімізде, оның кендігі шексіз болады». Manuscript Releases, 20-том, 217.

Төрт жел жүз қырық төрт мыңның мөрленуі кезінде ұсталып тұрады, ал төрт жел — өз жолында «өлім мен күйреуді» ала жүретін «қаһарлы ат». 2001 жылғы 11 қыркүйекте үшінші қасірет пайғамбарлық тарихқа келіп жетіп, «өлім мен күйреу» әкелді, сөйтіп рухани даңқты елге «кенеттен және күтпеген жерден» соққы бергенде «халықтарды қаһарландырды». 2023 жылғы 7 қазанда үшінші қасірет «өлім мен күйреу» жолымен ілгерілеуін жалғастырып, тура

мағынадағы даңқты елге «кенеттен және күтпеген жерден» шабуыл жасағанда, осылайша «халықтарды» одан әрі «қаһарландырды». Алғашқы күтпеген шабуыл жүз қырық төрт мыңның мөрлену кезеңінің басталуын белгіледі, ал 2023 жылғы 7 қазандағы жуырдағы шабуыл жүз қырық төрт мыңның мөрленуінің аяқталу кезеңінің, немесе «бекітіліп жабылуының», басталуын белгілейді. Мәңгілік дүниенің дәл табалдырығында біз ұйықтап жатпақпыз ба?

Қасиетті пионерлік екі кестеде де бірінші және екінші қасіреттердің Исламы соғыс аттарына мінген ислам жауынгерлері арқылы көрнекі түрде бейнеленген. Екі бейнеде де бірінші қасіреттің соғыс атына мінген салт атты найза ұстап тұр, ал екінші қасіретті бейнелейтін аттың үстіндегі салт атты мылтық атып тұр. Бұл айырмашылық Аян кітабының тоғызыншы тарауында анық көрсетілген, өйткені оқ-дәрі дәл екінші қасіреттің тарихы кезінде ойлап табылып, соғыста алғаш рет қолданылған. Аян кітабының тоғызыншы тарауындағы он жетіден он тоғызға дейінгі аяттарға түсініктеме бере отырып, Урия Смит төмендегіні жазады:

«Бұл сипаттаманың алғашқы бөлігі осы салт аттылардың сыртқы келбетіне қатысты болуы мүмкін. Түсті білдіретін от — қызылды, яғни «оттай қызыл» деген жиі қолданылатын тіркесті; жақұт, немесе гиацинт — көкті; ал күкірт — сарыны білдіреді. Және бұл түстер осы жауынгерлердің киімінде басымдықпен көрінді; сондықтан, осы көзқарасқа сәйкес, бұл сипаттама қызыл, немесе алқызыл, көк және сары түстерден едәуір құралған түрік әскери киіміне дәлме-дәл сай келер еді. Аттардың бастары арыстандардың бастарындай болып көрінді — бұл олардың күшін, батылдығын және қаһарлылығын білдіру үшін; ал аяттың соңғы бөлігі, сөзсіз, сол кезде ғана жуырда енгізілген соғыс мақсатындағы оқ-дәрі мен атыс қаруын қолдануға қатысты. Түріктер атыс қаруын ат үстінде отырып атқандықтан, алыстан қараған бақылаушыға, қоса берілген суретте көрсетілгендей, от, түтін және күкірт аттардың аузынан шығып жатқандай болып көрінер еді.»

Түріктердің Константинопольге қарсы жорығында атыс қаруын қолдануына қатысты Эллиотт (Hogae Apocalypicae, I том, 482–484–бб.) былай дейді:— «Адамдардың үштен бірінің қырылуы, яғни Константинопольдің алынуы, соның салдары ретінде Грек империясының жойылуы, “отқа, түтінге және күкіртке”, яғни Мұхаммедтің артиллериясы мен атыс қаруына байланысты болды. Енді оның Константин тарапынан негізі қаланғанынан бері мың жүз жылдан астам уақыт өтіп еді. Осы уақыттың ішінде готтар, ғұндар, аварлар, парсылар, болгарлар, сарациндер, орыстар, тіпті осман түріктерінің өздері де оған жаулық шабуылдар жасап, не оны қоршауға алған болатын. Бірақ оның бекіністері олар үшін алынбас еді. Константинополь аман қалды, онымен бірге Грек империясы да сақталды. Сондықтан Сұлтан Мұхаммедтің бұл кедергіні жоятын құралды табуға деген алаңдаушылығы туындады. “Сен Константинополь қабырғасын қиратып түсіруге жеткілікті көлемдегі зеңбірек құя аласың ба?” — деген еді оның өз жағына өтіп келген зеңбірек құюшыға қойған сұрағы. Содан кейін Адрианопольде құю зауыты құрылды, зеңбіректер құйылды, артиллерия дайындалды, және қоршау басталды.»

«Апокалиптикалық пайғамбарлыққа өзі де аңғармастан үнемі түсіндірмеші болып келетін Гиббонның Грек империясының ақырғы апатын шешен де әсерлі баяндаған суретінде соғыстың осы жаңа құралына алдыңғы орын беруі, расында, айрықша назар аударуға әбден лайық. Соған әзірлік ретінде ол оқдәрінің жуырдағы ойлап табылуының тарихын — “селитра, күкірт және көмірдің қоспасын” — келтіреді; оның Сұлтан Амурат тарапынан бұрынырақ қолданылғанын, сондай-ақ, жоғарыда айтылғандай, Махометтің Адрианопольде ірі зеңбіректер құйған құю зауыты болғанын баяндайды; содан кейін қоршаудың өз барысын суреттей келе, “найза мен жебенің жаудыратын толқындарына мылтық пен зеңбіректің түтіні, үні және оты қоса жүргенін;” “түрік артиллериясының ұзын қатары қабырғаларға қаратылып, он төрт батареяның бір мезгілде ең осал тұстарды күркіретіп атқылағанын;” “ғасырлар бойы дұшпандық зорлыққа төтеп беріп келген бекіністердің Осман зеңбіректері арқылы барлық жағынан қирағанын, көптеген ойықтар ашылғанын, ал Әулие Роман қақпасының маңында төрт мұнараның жермен-жексен етілгенін;” “шебтерден, галералардан және көпірден Осман артиллериясы жан-жақтан гүрсілдеп атқылап тұрған кезде, лагерь мен қаланың, гректер мен түріктердің тек Рим империясының ақырғы құтқарылуы немесе жойылуы арқылы ғана сейіле алатын түтін бұлтына оранғанын;” “қос қабырғаның зеңбірек оғынан үйіндіге айналғанын;” және, ақырында, түріктердің “жарылған жерлер арқылы көтеріліп кіріп,” “Константинопольдің бағындырылғанын, оның империясының құлатылғанын, ал дінінің мұсылман жаулап алушылар тарапынан топыраққа тапталғанын” сипаттайды. Мен Гиббонның қаланың алынуын, демек империяның жойылуын, Осман артиллериясына соншалықты айқын әрі әсерлі түрде телуінің назар аударуға әбден лайық екенін айтып отырмын. Өйткені бұл біздің пайғамбарлығымыздағы мына сөздерге берілген түсіндірме емес пе: “Осылардың үшеуі арқылы адамдардың үштен бірі өлтірілді: олардың ауыздарынан шыққан от, түтін және күкірт арқылы”.»

«18-АЯТ. Осы үшеуі арқылы адамдардың үштен бірі — олардың аузынан шыққан оттан, түтіннен және күкірттен — қырылды. 19. Өйткені олардың күші аузында және құйрықтарында; себебі олардың құйрықтары жыландарға ұқсас еді, бастары бар еді, және солармен олар зиян келтіреді.»

«Бұл аяттар енгізілген жаңа соғыс жүргізу тәсілінің өлімге әкелетін әсерін білдіреді. Дәл осы құралдар — оқ-дәрі, атыс қарулары және зеңбіректер — арқылы Константинополь ақырында бағындырылып, түріктердің қолына берілді». Uriah Smith, Daniel and Revelation, 510–514.

Үшінші қайғыны зерттеуді келесі мақалада жалғастырамыз.

Өткен түні ұйқымнан оянғанымда, ойыма зор ауыртпалық түсті. Мен бауырластарымыз бен әпке-сіңлілерімізге хабарды жеткізіп жатыр едім, әрі ол хабар Киелі Рухты қабылдау және Оның адамдық құралдар арқылы әрекет етуі жөнінде қате теорияларды жақтап жүрген кейбіреулердің ісіне қатысты ескерту мен нұсқау хабары болатын.

Маған 1844 жылғы мерзім өткеннен кейін бізге қарсы тұруға тура келгенге ұқсас фанатизмнің хабардың аяқталу күндерінде арамызға қайтадан енетіні және бұл зұлымдыққа да біз алғашқы тәжірибелерімізде қалай табанды түрде қарсы тұрсак, қазір

де дәл солай қарсы тұруымыз керектігі үйретілді.

«Біз ұлы әрі салтанатты оқиғалардың табалдырығында тұрмыз. Пайғамбарлықтар орындалып жатыр. Көп ұзамай Құдайдың ұлы күнінің алдында болатыны мәлімделген оқиғалар — таңғаларлық та маңызды тарих — көктегі кітаптарға жазылып жатыр. Дүниедегі барлық нәрсе тұрақсыз күйде. Халықтар қаһарланып отыр, әрі соғысқа ұлы дайындықтар жасалуда. Ұлт ұлтқа, патшалық патшалыққа қарсы қастандық құруда. Құдайдың ұлы күні өте тез жақындап келеді. Бірақ халықтар соғыс пен қантөгіс үшін өз күштерін жинап жатқанымен, періштелерге берілген бұйрық әлі де күшінде: олар Құдайдың қызметшілерінің маңдайларына мөр басылғанша, төрт желді ұстап тұруы керек». Selected Messages, book 1, 221.